

**Οί Πρεσβευταί 'στὸν Θεωδωρῆ
μὲ νύτας ἔγγραφον βαρῶ.**

Ἐμεῖς οἱ φίλοι Πρεσβευταί Δυνάμεων μεγάλων,
ποῦ τόσον φέρομεν συχνά εἰς τὴν Ἑλλάδα σάλον,
ἔμεῖς ὅπου καθίζομε 'στὸν σβέρκο σας καββάλα
καὶ μόλις σὰς κτυπήσωμε καμιμὰ φορὰ ποδάρι
μπρὸς μας γονατίζετε μὲ μία κουντρουβάλα
καὶ ὅλα τὰ σηκώνετε σὰν Ἑλληνας γαϊδάροι.

Ἐμεῖς ποῦ ὅλων κόβομε τὸν βῆχα καὶ ἀέρα
καὶ σ' ὅποιο σπῆτι ἀρχοντος τὸ πόδι μας πατήση
καὶ πόρταις καὶ παράθυρα ἀνοίγουν πέρα πέρα
καὶ κάθε δούλος ἐρχεται νὰ διπλοπροσκυνήση,
κι ὁ νοικοκύρης χάνεται καὶ γίνεται κομμάτια
κι ἡ ντιστεγχε νοικοκυρὰ μὰς τρώει μὲ τὰ μάτια

Ἐμεῖς οἱ φίλοι Πρεσβευταί Δυνάμεων μεγάλων,
ποῦ παραφορτονόμεθα 'στὸν ἕνα καὶ 'στὸν ἄλλον,
ποῦ σ' ὅ,τι καὶ ἂν κάνωμε δὲν μὰς 'ρωτοῦν γιατί,
ποῦ δὲν ἀκοῦμε τῆς φωναῖς τοῦ καθενὸς μουρμούρη,
ποῦ σὰν μὰς πιάση ὁ θυμὸς σὰς πᾶει ριτιτὶ
καὶ σὰς κτυπάμε κάποτε τῆς πόρταις μας 'στὴ μούρη.

Ἐμεῖς ὅπου μαγεύομε κυρίας καὶ κυρίους
μὲ τὰς ἀκολουθίας μας καὶ τοὺς Σεκρεταρίους,
κι εἰς μάλους προσκαλούμεθα, χωρὶς νὰ τὸ γυρεύωμε,
γὰ τῆς σπαλεταῖς τῆς χρυσαῖς καὶ τὰ χρυσὰ κουμπιά,
καὶ μ' ὅλαις τῆς γυναῖκες σας πηδοῦμε καὶ χορεύομε
καὶ τῆς τσιμποῦμε κάποτε μ' εὐγενική τσιμπιά.

Ἐμεῖς ὅπου πηγαίνομε ἀπάνω 'στὸ Παλάτι
μὲ διαπιστευτήρια καὶ δορυφόρους γαύρους,
ἔμεῖς ποὺ σὰς σταυρόνομε σὰν Πόντιοι Πιλάτοι
καὶ κάθε τόσο πέρνομε χρυσοὺς Μεγαλοσταύρους,
ἔμεῖς ποὺ εἴμεθα γιὰ σὰς οἱ μόνοι Βασιλεῖς
καὶ πᾶμε καὶ χαζεύομε 'στὰ πάλκα τῆς Βουλῆς.

Ἐμεῖς ὅπου συμβούλους των οἱ ἄρχοντες μᾶς πέρνομε,
ἔμεῖς ποὺ σὰς ξαφνιάζομε μὲς 'στ' ἄλλα ξαφνικά σὰς,
ἔμεῖς ὅπου φυτρώνομε κι' ἐκεῖ ποὺ δὲν μᾶς σπέρνομε
καὶ τὴν οὐρά μᾶς χώνομε 'στὰ Οἰκονομικά σὰς,
ἔμεῖς ὅπου 'στὸ σπῆτι σὰς ἐλεύθερ' ἄλωνίζομε
καὶ ὅλους σὰς μὲ κόσκινο καλὰ σὰς κοσκινίζομε

Ἐμεῖς ποὺ σὰς φουσκώνομε μὲ λόγια τοῦ ἀνέμου,
ἔμεῖς ποὺ μᾶς ποτίζετε μὲ τὸν πούλιου τὸ γάλα,
καὶ ὅταν ὄρεξτε ποτὲ σὰς κατεβῆ τοῦ πολέμου
χωρὶς μιλιὰ τὸ βάζομε ἀμέσως στὴ φευγάλα,
ἔμεῖς οἱ φίλοι Πρεσβευταὶ Δυνάμεων συμμάχων
καὶ θαυμασταὶ τῆς δόξης σὰς καὶ τῶν αὐγοταράχων.

Ἰδόντες καὶ γνωρίζοντες πῶς δὲν θὰ γίνουμ μπάλοι,
πῶς κι' ἡ Αὐλὴ πενθηφορεῖ καὶ ἄρχοντες μεγάλοι,
πῶς θὰ κλεισθῇ 'στὸ σπῆτι τῆς ἡ καθεμὴ κοκκῶνα,
πῶς δὲν θὰ χωρατεύομε μὲ κόμ' ἰλ φῶ Σιγῆραις,
κι' ἐφέτος θὰ περάσομε καχὸ ψυχρὸ χειμῶνα
καὶ πρέπει κάτι νὰ βρεθῆ γιὰ νὰ περνοῦν ἡ ὥραις.

Εὐθὺς ἀπεφασίσαμε γιὰ φιλικὸ πεσκέσι
τοῦ προσηφίλους Πρωθυπουργοῦ νὰ στείλωμε μιά νότα,
καινούριο νὰ τοῦ βγάλωμε ἄγγουρι μὲς 'στὴ μέση
καὶ νὰ τὸν ξεθεώσωμε μὲ νέα γεγονότα,
ζητοῦντες σώνει καὶ καλὰ μὲ ἄγριο θυμὸν
πολλὰ καθυστερούμενα τοῦ Μύλων-Καλαμῶν

Καὶ ἂν ὁ Βέλγος ὁ Ρολλὲν ἐπράβηξεν κανόνι
ὁ Δεληγιάννης χρεωτεῖται τὰ χρέη νὰ πληρώνη,
ἂν δὲ κι' ἐκεῖνος ἀρνηθῆ νὰ δώσῃ τοὺς παραδῆς
εἰς τοὺς ἐργάτας τοὺς πτωχοὺς κι' εἰς ἄλλους φουκαρά-
ἀλλοιμονό του τρεῖς φοραῖς, τὸν τρώει μαυρο φίδι, [δες,
κι' ἀμέσως ρεζιλεύεται καὶ γίνεται σκουπίδι.

Αὐτὰ οἱ φίλοι Πρεσβευταὶ σκεφθέντες ἐκ συμφώνου
γελοῦν 'στὰς τόσας ἀπειλὰς τοῦ κάθε φαμφαρόνου,
κι' εὐθὺς ζητοῦν τὴν πληρωμὴν ἀπὸ τὸν Δεληγιάννη,
ὁ δὲ κλεινὸς Πρωθυπουργὸς δὲν πρέπει νὰ ξεγανῆ
πῶς ἡ Εὐρώπη εὐκόλα μπορεῖ νὰ πάρῃ φόκο
κι' αὐτὸς ἀδικῶς νὰ χαθῆ καὶ νάχη κι' ἄλλο μπλόκο;

Κι' ἂν τὰ καθυστερούμενα ὁ Θεωδωρὸς πληρώσῃ
εὐθὺς θὰ τοῦ ζητήσωμε καὶ ἄλλα νὰ μᾶς δώσῃ,
ἂν δὲ κι' ἐκεῖνα Πληρωθούμ χωρὶς νὰ βγάλῃ μὲν
ἀμέσως ὁ ἀπαιτήσωμε καὶ ἄλλα μὲ τὸν τόκο,
ποῦ δὲν θὰ ἔχη γλυτωμὸ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις
κι' ἔμεῖς θὰ τὸν τρελλάνωμε μὲ τὰς διακοινώσεις.

Ἄν ὁ Ρολλὲν 'μοφλοῦζεψε πεντάρια δὲν μᾶς μέλει,
καὶ πᾶς ἐργάτης δυστυχῆς κι' ὑπέκος ἡμῶν
ἐκ τῆς Ἑλλάδος μοναχὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ θέλει,
ἀφοῦ ὁ σιδηρόδρομος τῶν Μύλων-Καλαμῶν
εἰς τὴν Ἑλλάδα γίνεται κι' ἂν ὁ Ρολλὲν τὸν στρώνη,
κι' αὐτὴ τῶν κανονιέρηδων τὰ χρέη θὰ πληρώνη.

Τοιαῦτ' ἀπεφασίσαμεν κι' οἱ πέντε μᾶς συγχρόνως
γιὰ νὰ διασεβάσομεν τὴν πληξὶν τοῦ χειμῶνος,
κι' ἂν οἱ πτωχοὶ δὲν πληρωθούμ ἐργάται τῶν γραμμῶν
κι' ὁ Δεληγιάννης δὲν φερθῆ ὡς σύμμαχος καὶ φίλος,
αὐτὸς ὁ σιδηρόδρομος τῶν Μύλων-Καλαμῶν
θὰ κατατῆσῃ νὰ γενῆ τῆς Ἐριδος ὁ Μύλος.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Δαμῶν Ἡμερολόγιον ἔβηκε τῆς Ἑσπίας
μὲ ἄρα τριετία καὶ μὲ σπορὸν εἰκότων,
ζητεῖται ὅ ὡς μανθάνομε παντοῦ μετ' ἀληθείας
καὶ κἀρετῆ τοῦ ἀδθαροῦ ἀντὶ δραχμῆς καὶ μόνον.
Ἐκεῖ τὸ πᾶν ἐν γραμματικῇ κι' αἰγιμασίαις
καὶ χρονομῆδ' ἐναυτοῦ καὶ ὡς Ἡμερολόγιας.

Σκέου Ἡμερολόγιον τὸ μάλα κλασικόν,
σπουδαῖον, ποικιλόμορον, γλιτοπρακτικόν,
πενταεσοιστεῖλλον κι' ἀνάμεικτον εἰκότων,
ποῦ νὰ διαβάξῃς εὐκοπιεῖς ὀλίκληρον τὸν χρόνον.
Ὅ τῶς τοῦ ἐξαιρετοῦ, μετὰς καλαισηθείας,
ἡ δὲ τμῆ ἀντὶ δραχμῶν τεσσάρων κι' ἡμιστίας.

Ὁ Παναγιῆ Ἀσράκης καὶ ὁ Σκελλερῆδης,
ὅπου τοὺς ἄνωμαται καὶ ἀπᾶς ἂν τοὺς ἴδῃς,
μὲ μέρωμον κι' οἱ ἐπὶ διακομιχῆν,
ἐπιτασθῆντες τῶρα εἰς τὴν Ἰατρικὴν,
τὴν Ἄρμετα ἐπέμνη, τῶν κόπων των βραδείων,
κι' ἐπίεικον σπουδαῖον κατ' ἕκαστον τῶν βίαν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ὀμιλοῦ τῶν Ποδηλατοῦν,
ποῦ κριεταὶ ἀντέξῃ καὶ σὺνδρομῆς κι' ἐκείνων,
ἐκβίβει ἀπᾶς τὸ μῆνός καὶ τῶνος θαυμαστόν,
τοῦτοστι Περσεύδων Εἰκονογραμμίον.
Διευθυντὴς ὁ Κυριακὸς καὶ ὅρις νὰ τὸν μάτῃ ...
εἰς τοῦ Βαρίου τὴν ἰδὸν καὶ τοῦ Καρῆου κἀβίται.

Ὁ Γιάννης Ἀθωνόπουλος, γνωστὸς ἀπὸ τὴν πάλιν
καὶ πρότος τῶν φραγκοραπτικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔλην,
πολλὰ κομψοῦρα φερὲ καινούρια τοῦ χειμῶνος,
ποῦ δὲν τὰ φέρονται ἐπὶ καὶ ἐπιδημῆται χρόνος.
Μὰ τώρα συνεταξῆς τοῦ κι' ὁ ἀδικῆς του μῆνι,
ὅπου κανεὶ 'στὸ κόψομ μ' αὐτὸν δὲν παραδύεται,
καὶ θεάματα ἐσοπόδης τῆς κοπιεῖς περισομ
'στὸν Βίσιου τὸ Καπέτωμα, γνωστὸν εἰς τὰ Παριῆα.
Τίτοι φραγκοραπτικῶν δὲν εἶναι κατῆ γίλα...
τὸ ράφιομ τοῦ ἐντελεῖ, τὸ κόψομ τοῦ τρέλλα.
Σὶ κἀκεῖ Ἀθωνόπουλος; ... εἰσὶ καλὰ κερμένους...
οἱ ράβι Ἀθωνόπουλος; ... ἴσαι καλὰ ραμμένους.

